

## פרק שביעי מנחות

עין משפט  
ור מצודה

לְבָא מִיּוֹ פִּי מְהֵלִי אֶסְמְרִי  
מִזְבַּח הָאֵלִי הִיא  
בִּי מִיּוֹ פִּיטְמֵי מְהֵלִי מְעַשֶׂה"ק  
הָאֵלִי חַי וְקַי מְהֵלִי עַם הַלֵּלֵה  
יְיָ  
בְּמֵאָה מִיּוֹ פִּיטְמֵי מְהֵלִי מְמִידִין  
וּמוֹסְפִין הָאֵלִי בִּי  
מִבֵּי מִיּוֹ פִּיטְמֵי מְהֵלִי  
מְעַשֶׂה"ק הַלֵּלֵה בִּי  
בִּנְיָן הָאֵלִי מִיּוֹ פִּיטְמֵי מְהֵלִי  
אֶרְצוֹת מִזְבַּח הָאֵלִי הִיא  
בְּחֵד חַי טִיטְמֵי מְהֵלִי  
מְעַשֶׂה"ק הַלֵּלֵה בִּי  
בְּמֵאָה מִיּוֹ פִּיטְמֵי מְהֵלִי  
מְעַשֶׂה"ק הַלֵּלֵה בִּי

## רבינו גרשום

[illegible]

**רבי יוסי** אומר **שיפה** ובעימה בבבא, פ' ולא בחיטין וזמוספ' (פ"ח)  
גרסינן אף בצנא ופליגא אהך וזמוספמא דיוקנית לא גרסי'  
אף: **אמרינן** חוקה חוקה מלחם הפנים, מימא דצפ"ק (גליל דף ת.)  
דרשינן חוקה לחיטין וזמוספמא דה (דף טז ע"ב) דרשינן חוקה דלחם

הפנים: **דאפּרשינעו** בליישיהו  
לאורה דלץן שס תרומה עליהם  
בצאיה דנשחטות הוצא הווא דקדש  
ומזן צפ' האודס (לקמן דף עח:) עשטה  
עד שלא קרמו בנזיר לא קדש הלחם  
תימה דבסוף פ"ק דנדרים (דף יג.)  
אמרין בחלת אהרן ובתרומתו ומזה  
הא נתרומת לחמי תורה אקור וזה  
תרומת לחמי תורה לאהרן וזיקת דמים  
הוא ומשני לפני זריקת דמים ודבר  
טוב צ"ב קיסנא דאפרישניהו בליישיהו  
וארץ לומר ולאו תרומה ממש הוּו עד  
אחר אפייה וא"ש דמשמע הכא דכל  
דבר טוב צ"ב קיסנא דיעבד ופסק  
קמא דנדה (דף י:) גבי שפחתו של רבן  
גמליאל שהיה אופה ככרות של  
תרומה ומוקי לה בתרומת לחמי תורה  
ופקד תרומת לחמי תורה בצאיה  
מאי צעי ומשני דאפרישניהו בליישיהו  
דבר טוב צ"ב קיסנא וכי לא עשה  
מזה מן המזבח ויש לומר דהא  
דקאמר ארבע חלות הוא דיעבד  
לדעתה'לה צעי ארבעים וגם אפייה  
עשה ארבעים אלא שקודם אפייה  
הפרישה אותן של תרומה ולא הפרישה  
גמורה אלא שזיריה אותן העמידות  
להיות תרומה לעשותן <sup>(ה)</sup> נאות ויפות:  
עשירה

**מתני':** כל המנחות טעונות \* שלש מאות  
שיפה וחמש מאות בעיטה שיפה ובעיטה  
בחיטין <sup>א</sup> ור' יוסי אומר בבבץ כל המנחות  
<sup>ב</sup> באות עשר עשר חוץ מלחם הפנים  
וחיבתי כהן גדול שהם באות שתיים עשרה  
דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר כולם באות  
שתיים עשרה חוץ מחלות תורה וזירות שהן  
באות עשר עשר: **גמ'** תנא ה"ש אף בועט  
שתיים שף שתיים בועט שלש <sup>ג</sup> בעי רבי ירמיה  
אמטוי' ואתוי' חד או דלמא אמטוי' ואתוי'  
תרי מאי תיקו: שיפה ובעיטה בחיטין רבי  
יוסי אומר בבבץ: איבעיא להו בבבץ ולא  
בחיטין או דלמא אף בבבץ תא שמע יתניא  
<sup>ד</sup> שיפה ובעיטה בחיטין רבי יוסי אומר \* שיפה  
ובעיטה בבבץ: כל המנחות באות <sup>ה</sup> כו'  
שתיים עשרה: לחם הפנים בהריא כתיב  
ביה חביתי כהן גדול אתיא חוקה חוקה  
מלחם הפנים <sup>ו</sup> כל המנחות דבאות עשר  
עשר מגלן גמר מלחמי תודה \* מה להלן  
עשר אף כאן עשר ולילף מלחם הפנים מה  
להלן שתיים עשרה אף כאן שתיים עשרה  
מסתברא מלחמי תודה הוה ליה למילף שכן  
יחיד <sup>ז</sup> המתגרב שזמן נפסל שלא בשבת  
ושלא בטומאה אדרבה מלחם הפנים הוה

ליה למילף שכן הקדש ולבונה מצה ועצם הנך נפישן <sup>א</sup> ואי סבירא לן  
<sup>א</sup> דבר הלמד בגזירה שוה חוזר ומלמד בבנין אב נילף מחביתי כהן גדול מה  
להלן שנים עשרה אף כאן שנים עשרה מסתברא מלחמי תורה הוה ליה  
למילף שכן הדיוט שהתגרס הצאין לפיגול שלא בשבת ושלא במזמאה  
אדרבה מחביתי כ"ג ה"ל למילף שכן עשרון כלי הקדש ולבונה מצה  
ועצם הגשה ואישים והני נפישן הדיוט מהדיוט עדיף ליה רבי מאיר  
אומר כולן באות שנים עשרה <sup>א</sup> מאי קסבר אי סבירא ליה דדבר הלמד  
בגזירה שוה חוזר ומלמד בבנין אב יליף מחביתי דכהן גדול דהני נפישן  
אי סבירא ליה דדבר הלמד בגזירה שוה אינו חוזר ומלמד בבנין אב  
יליף מלחם הפנים הקדש מהקדש עדיף ליה: חוץ מלחמי תורה וגזירות שהן  
באות עשר עשר: לחמי תורה בהדיא כתיב בהו גזירות <sup>א</sup> דאמר מר שלמיו  
לרבות שלמי נזיר אמר רב טובי בר קיסנא <sup>א</sup> אמר שמואל לחמי תורה שאפאן  
ארבע חלות יצא והא בעינן ארבעים למצוה והא בעי אפרושי תרומה מיניהו  
וכי תימא דמפריש מכל חדא וחדא <sup>א</sup> אחד אמר רחמנא שלא יטול פרום  
<sup>א</sup> דאפרשינהו בלישה מתיבי כל המנחות שריבה במדת חלתן וא שמיעט  
במדת חלתן כשרות חוץ מלחם הפנים וחביתי כ"ג ולחמי תורה וגזירות הוא  
דאמר

[illegible]

רש"י ב"ת"י

[illegible][illegible]

לדמתי מודה ושאר מנחות הן [א] קרינו [א]  
 יחיד ששנמדד מרחיקין אותו בנדרה  
 ומרחיקו טענות שמו ומרחיקו טענות  
 בלגה ומרחיקו לא דחו שבת ולא טעמא  
 לאפוקי להם הפנים שהן קרין לא לצור  
 בלגה בלגה ואין טענות שמו ואין  
 נפסלות בלגה שהרי מניחם מ' ימים על  
 השולחן ודוחה שבת וטעמא: **קידוש.**  
 [א] המנחות ולחם הפנים [א] קדש קדשים:  
 מנחות טעמים בלגה והיון מלה מרחיקו:  
**ועולם.** בלגה בגלל ענינם מה שאין הן  
 שבלגה מודה שטעמים בלגה שכן  
 חמץ ובלגה בגלל זבח: ואכתי מרחק ואי  
**בפירוש [א] דבר הלמד בכח.** כגון חמץ  
 ודליל חוק חוק מלחם הפנים דבר הלמד ומלמד  
 בבנין אב ולא בבנין אב הוא אלף בזה  
 מצינו לפירושו [א] במס' וזכיר [א] דף כ"ח:  
 מה חזר ומלמד [א] ו' הואיל ודבר נוסף  
 הפנים: **ילוף מחביתין מה.** מצינו חמץ  
 חמץ [א] חמץ אף כל המנחות כ"ו: שכן  
**הדין.** מודה משה ושאר מנחות הדיוט  
 יכול להציל ובלגה בזה ואין בלגה לחמץ  
 ויש שזה משום פגול ואין דוחין לא שבת  
 ולא טעמא ומחביתין הן קרין [א] של כן  
 גדול ואין בלגה בנדרה וקריבה לחמץ  
 מחביתין שכן ומחביתין דברין ואין שבת  
 חמץ לפי שכל המנחות מעביר ודוחין שבת  
 מחביתין שכן ומחביתין דברין ואין שבת

ועומאה: **שן עשרון**. דהציתין ושאר  
מנחות חין כחות אלף עשרון לנפיקין  
בגוריה שיש בהם שש פאסוקין (למי.  
דהציתין ומנחות טעונות כל) כ"ש. ע"א  
לכל מקדשן ולחמין מורה שחטת הוצה  
מקדשן: **קדש**. דהציתין ומנחות חיוין  
מקדשן: **קדש**. מנחות (ו) ודעיתין טעונות  
ההגשה למזבח וצלות לאשית על המזבח מה  
שחין ק בלחמין מורה שאין עשויין בהגשה  
למזבח: **הדיוט**. הדיוט מנחת הדיוטין לנפיקין  
ממנחה דהציתין: **מנחת**. הדיוטין לנפיקין  
הציתין שכן קרבן כהן גדול: **כרי מאיר**  
**אמר** וכו'. דע עמאל דהי כצירא ליה  
לכר הלמי יו ודעיתין מאסו דהי כצירא  
לחמין

[illegible]

## מסורת הש"ס

[illegible]

## הגהות הב"ח

(6) נב' על המנוחת בלתי  
חזק מלחם וכו' שם  
עמרה: (7) רש"י ד"ה א'  
עמרה וכו' שם סקד ויחיה  
י"ש ממקח: (8) ד"ה י'  
וכו' שם סקד ויחיה  
לילי קו' במנחה: (9)  
אמו חוקק וכו' אף כלן  
סקד ויחיה: (10) ד"ה  
המנוחת וכו' בראית  
שם חלקו או שם  
עשרה עשרה  
הביא שם מנחת  
שם עשר מנח: (11) ד"ה  
דיוט וכו' קצין בבית  
לילי ויחיה: (12) ד"ה  
(1) ד"ה וכו' לילי שר  
ובלי מקדשן לילי ויחיה  
ע"ש ממקח:

## גליון הש"ס

גמ' מזה להלן עישר. ע'  
זכאים נ ע"א תוס' ד"ה אמר  
אמרה:

## מוסף רש"י

[illegible][illegible]